

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi
Maioris Apvd Heripolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ...
Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri
potuerunt, omnia**

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Heripolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
fundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofurti, 1601

XLIII. Ioannes Trithem. Abbas Spanhemensis, Rogerio Sycambro salutem.

urn:nbn:de:0128-1-17336

Trithem

*Si enim fueris plurimum scrutatus, frequenter miraberis. Necessaria & utilia nobis discenda sunt, quorum scientia mentem à terrenis segregatam, & in cognitionem summæ veritatis illuminat, & in amorem sempiternæ bonitatis inflammet. Stultum est omisis ut libus & necessariis vana & inutilia discere, & creatore neglecto circa creaturas mentē occupari. Pernitiosam & plane damnabilis multorum hominū huius tempestatis curiositas est, qui sa-
luberrima Christi humilitate contempta, vt docti videantur & magni, diligentissime per-
scrutantur, quid Plato, quid Aristoteles, quid Anaxagoras, quid Democritus, quid Pytha-
goras, & ceteri huiusmodi lenserint, quos constatà cognitione & doctrina summæ verita-*

*tis longe fuisse alienos, quasi nobis desint ex nostris philosophi & virti doctissimi, per quorū
discenda, &
imitationem oporteat fieri desides, vt merito gentilium sapientia, necessarioq; nobis vi-
potestica de
deatur exponēda. Multos habemus gentilium philosophis meliores, quorum debemusi-
philosophia mitari doctrinam, sanctos videlicet Christi Apostolos, Petrum, Paulum & Ioannem,
temenda q;*

*rumque sequaces, Origenem, Athanasium, Hilarius, Irenaeum, Chrysostomum, Basilij,
Eusebium, Firmianum, Hieronymum, Ambrosium, Augustinum, Gregorium, Bedam,
Rabanum, Bernardum, & reliquos catholicæ fidei doctores, quorum certa de veritate sa-
pientia Christianas mentes ad iustitiam imbuunt, intellectum veraciter illuminat, charita-
tem format, animaq; viuiscat. Hos pro viribus imitare sapientes, & corum libros legēdo
discendoq; utilia sèpius reuolue, nec tempora iuuentutis tibi data inutiliter transire pati-
aris. Otium vt perniciosem animi pestem fugito, quoniam industria & studio maxime cō-
& veræ sapientiæ desiderium altius inferendum, vt cum senectus aduenierit, mens cœlesti-*

*bus informata doctrinis ad quaslibet fortuna facies armata consistat. Neque fratrem te
nos imitari pigescat oramus, qui annorū vitæ transactæ, vt non tempus omne studio scri-
pturarum vsq; ad inuidiam ranarum impendimus. Quod nisi fecissemus, ubi nunc, fortu-
na sèuente in nos frater, puras nisi ubique iaceremus: Nam etsi parum easimis docti,
consistere tamen in nobis Deo iuuante didicimus, variisque & fallaces fortunæ contem-
nere vultus, & intelligere quis sit ignorantia finis. Quæ nostra sunt nemo toller à nobis,
quippe qui nostra nobiscum portare didicimus, omnis parui iacturam terreni facientes.
Neque huius vitæ nobis defutura timemus necessaria, promissum Dei in sancto Euāgeliō
certissimum habentes, quoniam ipsi cura est de nobis, & quærentibus in priam cœlestia,*

*nec vicitus penuria continget nec amictus. Vnde fratrem te hortamur, bonorum imitare
studia, non ad vanitatem & quæstum, sed mentis ad cultum, quo lumē veritatis agnoscas,
agnitus diligas, intellectum sine fine possideas. Iterum otium fugias monemos, quoniam
in desideriis est omnis ociosus, & multorum scaturigo vitiiorum, anima inimica est otio-
fitas. Emollit otium vires, lumenque mentes exterminat, & hominem viuum truncō si-
milem reddit prorsusque inutilem. Nemo vñquam factus est otio magnus, nemo doctus,
nemo excellens aut memoria immortalis. Quomodo viuit qui nemini viuit? Viuit autē
nemini qui semper est otiosus. Ad agendum natū sumus, quoniam natura quæ nobis tem-
pore nihil pretiosius dedit, otium & vacuum abhorret. Post laborem quicq; & non desidia
tibi sit quantula sufficit, quatenus ad agendum fortior consurgas, non vt remissō labore
penitus otio torpescas. Ama studium sanctarū scripturarū, & nunquā crīs otiosus. Nam p
carnalis amator ille de suo dicebat amore, nos in studio scripturarū comprobauimus ve-
rum. Qui non vult fieri desidiosus, amet. Amor verus nunquam est otiosus. Sed vale, &
ama bona, honesta & utilia. Iterum vale, Ex Ursulo in Marchia Brandenburgiæ, die
mensis Octobris, Anno Christianorum 1505.*

XLIII.

*IOANNES TRITHEM. ABBAS SPANHEMENSIS,
Rogerio Sycambro salutem.*

50

*M*ISSVRVS capellanū meum ad partes Rhenanas optimè Rogeri, me ipsum prohibe-
re non potui, quo minus literis te nostri status ratione facerem certiorem. Viuum
hic per Dei misericordiā corpore sani, non ultimo apud principē loco habiti, doctoriū ta-
mē virorū solatio pene destituti. Homines quidē boni, sed nimis barbari & indolētū com-
missionib; & potationib; magis dediti q; studio bonarū literarū. Rarus hic homo studio
deditus scripturarum, sed quadam innata eis rusticitatē conuersantes otio gaudent &
poculis. Mihi autem satis admodum incolarum placent mores, quoniam magna ferunt
in religionem Christi obseruantia & deuotione. Dei tempa visitant diligentissime, festa
fanctorum

s. Necesaria & utilia nobis dicta dicitur
& in cognitionem summa veritatis
pertinet. Stultum est omnes utilibus ha-
bito circa creaturas mente occupari,
in huius tempestatis curiositas est, quae
videantur & magni, diligenter re-
xagoras, quid Democritus, quid Pytha-
go cognitione & doctrina summa re-
s philosophi & viri doctissimi, per quod
tilium sapientia, necessaria: nobis
philosophis meliores, quorum de terminis
olos, Petrum, Paulum & Ioannem, ce-
um, Ireneum, Chrysostomum, Bellu-
m, Augustinum, Gregorium, Bedam
doctores, quorum certa de veritate
intellectum veraciter illuminat, chal-
lentutis tibi data inutiliter transire,
quoniam industria & studio manuere
sit. Occupandum est bonis studiis inge-
nus, cum senectus aduenierit, mens car-
ies armata consistat. Neque fratres
factae, ut nosti, tempus omne studi-
s. Quod nisi fecissemus, ubi invenimus:
Nam eti parum eusimus do-
s, variisque & fallaces fortunae con-
centur. Que nostra sunt nemo tolleret nos
omnis parui iacturam terreni facies
faria, promissum Dei in sancto Fratello
obis, & querentibus in primis cœli, s
fratrem te hortamus, bonorum in me
ad cultum, quo lum veritatis agnosca-
rum otium fugias in omnem, quoniam
irigo vitiorum, anima inimicorum
terminat, & hominem viuum non
factus est otio magnus, nemo debet
modo vivit qui nemini vivit? Vixit
sumus, quoniam natura quz nobis
corret. Post laborem quies & non deli-
potior consurgas, non ut remissus labo-
ripturam, & nunquam eris otiosus. Num
studio scripturarum comprobamus
cruis nunquam est otiosus. Sed vales
in Marchia Brandenburgia, p. 150.

AS SPANHEMENSIS,
Salutem.

Ianuas optime Rogeri, me ipsum probo
ratione facarem certorem. Viam
apud principale loco habiti, docto-
boni, sed nimis barbari & indolente-
bo bonarum literarum. Rarus hic homines
rusticitate conuersantes otio gaudem
laudent mores, quoniam magna fere-
Dei tempora visitant diligenter, felici-
tatem.

sanctorum reuerenter concelebrant, & indicta eis ieiunia tenacissime obseruant, tanto-
que sunt in Dei cultu seruentiores, quanto cum nouissimis Germaniae populis ad Chri-
sti fidem noscuntur conuersi. Solus bibendi excessus nomen vitij non habet, quanquam
& multi apud eos reperiantur abstemij, & advenæ Francones & Suevi, vt frequenter su-
mus experti, plus in potationibus excedant quam indigenæ terra. Tu autem Rogeri De-
um ora pro nobis, vt cum salute hinc tandem egredientes ad patriam reuertamur, non
quod Marchia laboremus tardio, summe enim nobis placet, sed vt reuersi ad Rhenum ne-
gocia nostra sine debito terminemus. Facilis enim pro Christo nobis obliuo, quoniam
vbi cunque fuerimus in Domini voluntate nos esse in patria arbitramur. Ante festum
10 Paschatis non videbimus Rhenum, quia serenissimo complacendum est principi, qui vt
maneremus diutius quam nostri propositi fuerat, instetit. Haec te scire voluimus. Tu si
quid habes rescribito & vale nostri memor. Ex Berlino 20. die mensis Octobris Anno
Christianorum 1505.

XLV.

IOAN. TRITHEM. IOAN. VIGILIO SVNSZHEMIO,
Vtr. ltr. doctoris.

LITERAS & meas & principis Marchionis prolixioris more in Marchia mei excusatō-
rias misimus ad serenissimum principem Philippum comitem Palatinum per ma-
nus capellani nostri Theodorici, tibi quidem notissimi, quas principi exhibere tui sit offi-
cij precamur. Quæ circa me aguntur ex latore intelliges: quomodo nobis Marchia placeat
his accipe paucis. Terra quidem bona est & fructifera multum, sed laboriosis indiger
cultoribus, cum & ipsa sit vasta, latitudine ampla, & rufi ciuii atque pigerrimi, potationi-
bus & ocio magis quam laboribus dediti, de quibus dicere possumus: Marchianitis festi-
vitates & ocia pauperiem, ieiunia morbos, & potationes mortem accelerant, quoniam in
his tribus plus quam catena nationes Germanorum, videtur excedere. Sunt enim homi-
nes quasi natura ad oculum nati, & multis diuorum seipsis laborare vetantur, perpetua ino-
pia pressi, maxime qui morantur in rure. Ieiuniorum vero sunt omnium quos vidimus
obseruantissimi, & in hoc yno laudabiles præ multis merito estimandi. Sed maior corum
multitudo portat onibus nimium dedita, meritum ieiunandi turpiter commaculat, vsque
ad eo, vt hic pene nihil aliud sit vivere quam commedere & potare. Haec de moribus gen-
tis. Nihil hic noui, nihil agitur rari, nisi quod inter Ducem Magnopolitanum & Lubecen-
ses granissima similitates oriuntur, quæ nisi amicorum consilio fuerint extinctæ, in bellū
certe consurgent. Princeps autem meus sereniss. Marchio, cuius sororem dux est habitu-
rus vxorem, vices suas interposuit, multum pro concordia laborauit. Quo mediante in-
ducitæ factæ sunt vsque in pascha. Interea pax est, interdum pacis fiducia nunquam. Bonā
serenissimi principis nostri Palatini valeritudinem abs te scire cupimus, apud eius maiesta-
tem necessariam nostri moram oportune reddas excusatam. Vale, ex Berlino 20. die men-
sis Octobris. Anno Christianorum 1505.

XLVI.

IOANNES TRITHEM. AB. SPANHE. IOANNI
Damio monacho s.

SIRE te volumus amantissime frater, quod miserante Deo in primis bene valemus,
sumusque apud sereniss. principem Marchionem bona conditione habiti, cunctisq; ne-
cessariis abundantissime prouisi, cuius voluntati annuentes, manere hic vsque in Pascha
promisimus. Fratri autem nostro M. Iacobo Trit. scriptissimus, mandantes ad Nouum ca-
strum se conferat, ibi mansurus tecum, donec & nos veniamus. Interea maneat tecum
50 pietate magistræ, ne diutius salutaribus intermissis studijs habitare cum acastatis cere-
bro & memoria parentibus in fructuose, vt haec tenus, compellatur. Ingratis enim seruire
mollescissimum est, & nimis graue vt fructu suo fraudetur obsequiosus, & cui rependendum
fuerat præmium, reportare cogatur incommode. Nimium sunt ingrati homines in ter-
ra Nayth commorantes, quod pro multis sepe beneficijs eis non sine nostro dispedio
exhibitum est. propter fratrem ingratis seruire non sine causa veramus. De fra-
tribus nostris quid agant nos facies certiores, si Cynonotorum proteruiam habueris ex-
ploratam. Dolus prosector reprimetur dolo, si non mutauerint in pietatis consilium. Nul-
la nobis de illorum machinationibus cura est, quia nec fauorem cupimus, nec odium for-